

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τι πραγματικά μας προσφέρουν τα βιβλία;

Το διάβασμα είναι μια από τις αποδοτικότερες πνευματικά ασχολίες για τον άνθρωπο. Είναι ένα πέρασμα μέσα από τις σκέψεις, τα αισθήματα, τον κόσμο του κειμένου, για να φθάσει κανείς στον εαυτό του. Το βιβλίο αποτελεί παράθυρο στη φαντασία αλλά και τη σκέψη του ανθρώπου.

Ο συνδυασμός των εικόνων με το κείμενο προσφέρει διπλή αισθητική απόλαυση: στα μάτια και στα αυτιά. Η δύναμη που έχουν οι εικόνες και οι λέξεις επιτρέπουν στον άνθρωπο να ταξιδέψει στο χώρο της φαντασίας, να ονειρευτεί, να σκεφτεί μεγάλα ζητήματα και ίσως να βρει λύση σε θέματα που τον απασχολούν.

Γενικά το βιβλίο είναι ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου. Μας συντροφεύει τις ώρες της πλήξης και της μοναξιάς, ενώ ταυτόχρονα μας ψυχαγωγεί. Δεν ζητά τίποτα από εμάς, ενώ περιμένει υπομονετικά σε ένα σκονισμένο ράφι για να μας δώσει τις πληροφορίες του, να μας βγάλει από αδιέξοδα και να μας ταξιδέψει σε *κόσμους μαγικούς*.

Οι μαθήτριες της Α3 τάξης σας παρουσιάζουμε κάποια από τα αγαπημένα μας λογοτεχνικά βιβλία.

Ένα από τα πολλά όμορφα βιβλία του Μενέλαου Λουντέμη είναι το "Ένα παιδί μετράει τ' άστρα".

Η ιστορία μιλάει για ένα φτωχό και ορφανό παιδί, τον Μέλλιο, που λάτρευε τη μάθηση και ήθελα πάρα πολύ να πάει στο σχολείο. Δυστυχώς όμως οι συνθήκες ζωής του δεν του το επέτρεπαν. Μέσα από τις δύσκολες περιπέτειες του, μας δείχνει το πόσο πολύ ένα μικρό παιδί ήθελε να μάθει γράμματα που η τότε κοινωνία πίστευε πως μόνο οι πλούσιοι έχουν δικαίωμα στη γνώση.

Στο τέλος αφήνοντας μας υπονοούμενα, ο Μενέλαος Λουντέμης, πιστεύω πως παρά τις αντίξοες συνθήκες ο Μέλλιος έκανε το όνειρο του πραγματικότητα.

Ένα από τα πιο όμορφα αποσπάσματα του βιβλίου και με νόημα είναι τα λόγια του Μέλλιου προς τον Μπίθρο (Ο Μπίθρος ήταν από τα λίγα άτομα που του φέρθηκαν με συμπόνια)

<<Ευχαριστώ κι εγώ, Μπίθρο... Ευχαριστώ πολύ, βαθιά, κι εγώ... Ο Μέλλιος... Ο άντρας... Το παιδί... Ευχαριστώ, που μπορείς να διαβάζεις πιο βαθιά απ' όλους τους σοφούς να γελάς πιο πλούσια απ' όλους τους ευτυχισμένους... Να κλαίς πιο αληθινά απ' όλους τους λυπημένους... Και ν' αγαπάς, Μπίθρο... Ν' αγαπάς, όπως πρέπει ν' αγαπηθούν μια μέρα... Όλοι οι άνθρωποι!>>

Μικρό παιδί σαν ήτανε
τον ουρανό κοιτούσε
δίψαγε για μάθηση
κι έκανε πως μετρούσε.

Ένα παιδί μετράει τ' άστρα

Ευχαριστώ πολύ, βαθιά, κι εγώ... ο Μέλιος... ο
άντρας... το παιδί... ο άνθρωπος... Ευχαριστώ,
που μπορείς να διαβάζεις πιο βαθιά απ' όλους
τους σοφούς... να γελάς πιο πλούσια απ' όλους
τους ευτυχισμένους... Να κλαις πιο αληθινά απ'
όλους τους λυπημένους. Και ν' αγαπάς,
Μπίθρο... Ν' αγαπάς, όπως πρέπει ν'
αγαπηθούν μια μέρα... όλοι οι άνθρωποι. Αμήν!

Ένα παιδί μετράει τ' άστρα Μ. Λουντέμης

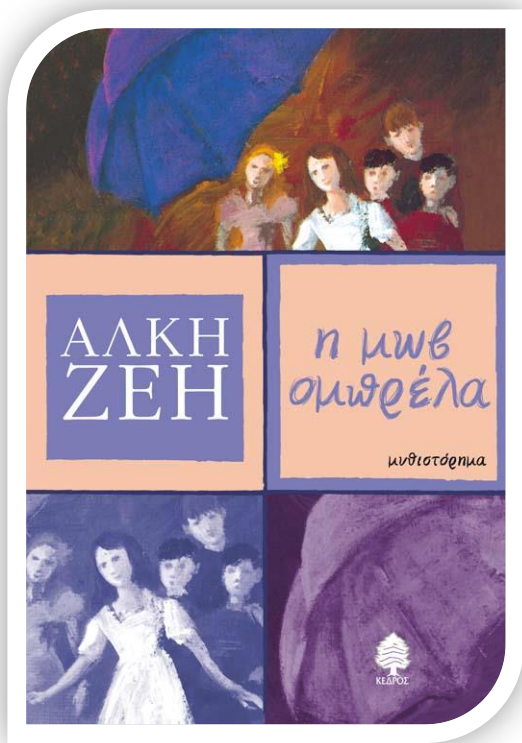

2. Η ΜΩΒ ΟΜΠΡΕΛΑ

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

Το αγαπημένο μου λογοτεχνικό βιβλίο είναι η Μωβ Ομπρέλα, της Άλκη Ζέη. Αυτό το βιβλίο απευθύνεται λίγο πριν τον πόλεμο του 1940. Η Ελευθερία, η πρωταγωνίστρια του βιβλίου, ζει με την οικογένειά της στο Μαρούσι. Τα αδέρφια της την φωνάζουν Λέτρω. Της αρέσει να διαβάζει βιβλία και να πηγαίνει στον θέατρο. Μάλιστα θέλει πολύ να μοιάσει στην Αντιγόνη του Σοφοκλή. Μαζί με τα αδέρφια της σκαρφίζονται διάφορες φανταστικές ιστορίες που μαγεύουν και τους ίδιους. Και δεν είναι μόνο αυτά.. Θα έκαναν ακόμα περισσότερα αν οι μεγάλοι δεν τους έπαιρναν τα όνειρα.

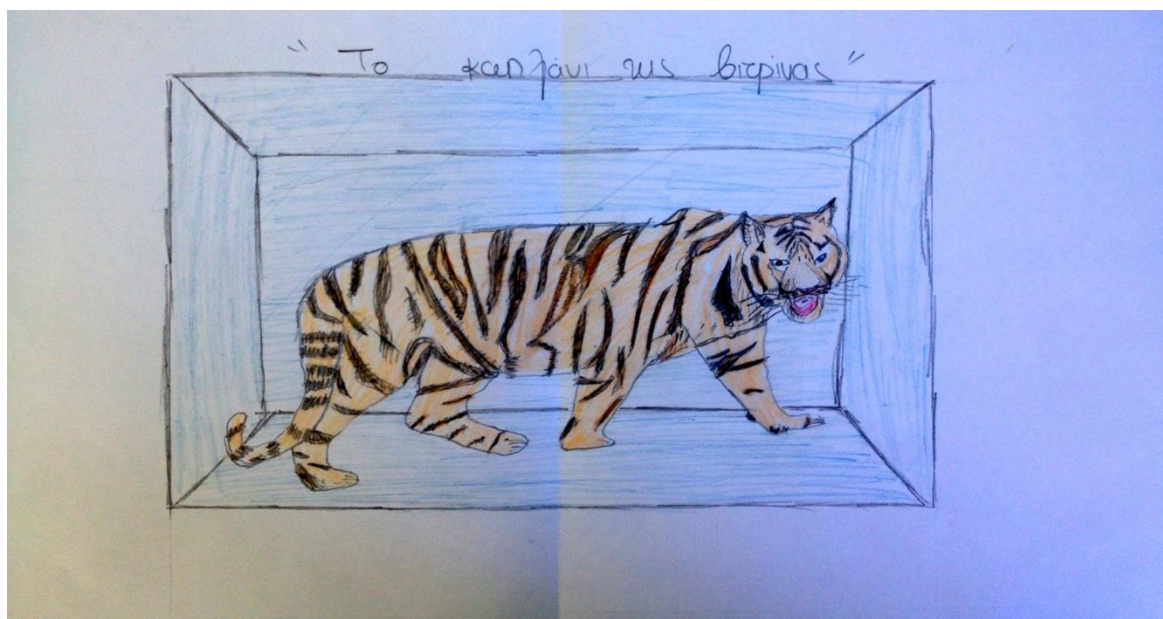
Μ'αυτήν την ιστορία βρισκόμαστε στο 1936, σε ένα νησί του Αιγαίου , τη Σάμο. Παρατηρούμε την καθημερινότητα και τις παιδικές ανησυχίες δύο αδελφών οχτώ και δέκα χρονών , της Μελιάς και της Μυρτώς. Στο σπίτι όπου μεγαλώνουν βρίσκεται κλειδωμένο σε μια γυάλα ένα καπλάνι, μια βαλσαμωμένη τίγρη , που τη μια μέρα έχει ανοιχτό το γαλάζιο του μάτι και την άλλη το μαύρο.....

Το βαλσαμωμένο καπλάνι που βρίσκεται στο σαλόνι του σπιτιού εξάπτει την φαντασία των παιδιών. Σε αυτό συντελεί και ο ξέδερφός τους ο Νίκος που είναι φοιτητής στην Αθήνα και του έχουν μεγάλη αδυναμία. Κάθε καλοκαίρι τους διηγείται ιστορίες για το καπλάνι οι οποίες το κάνουν πιο μαγευτικό και αινιγματικό. Τα κορίτσια μαθαίνουν γράμματα, μύθους και ιστορίες από την Αρχαία Ελλάδα από τον παππού τους ενώ ανυπομονούν για το καλοκαίρι, την αντάμωση με τους φίλους τους και την εγγραφή στο κανονικό σχολείο. Στο ίδιο σπίτι μένουν επίσης και οι γονείς των κοριτσιών, η θεία Δέσποινα και η Σταματίνα η υπηρέτρια.

Όλα κυλούν κανονικά ώσπου στις 4 Αυγούστου 1936, ο Μεταξάς επιβάλλει Δικτατορία. Οι μεγάλοι χωρίζονται σε στρατόπεδα λόγω διαφορετικών πολιτικών απόψεων και τα παιδιά αρχίζουν να μπλέκονται στα “παιχνίδια” των μεγάλων χωρίς στα αλήθεια να καταλαβαίνουν τη σοβαρότητα της κατάστασης. Ο ερχομός της δικτατορίας, αναγκάζει το Νίκο να κρύβεται. Το παιχνίδι του καπλανιού αρχίζει, όταν τα δύο παιδιά βρίσκουν ένα μήνυμα στο στόμα του καπλανιού. Το καπλάνι έγινε το μέσο επικοινωνίας μαζί του, μέχρι που ο Νίκος έφυγε κρυφά από το νησί.

Η ζωή και ο χαρακτήρας των παιδιών αλλά και των μεγάλων θα επηρεαστούν για πάντα από τα περιστατικά που ακολουθούν. Η δικτατορία του Μεταξά θα πάρει την παιδική αθωότητά τους και αντιμέτωπα με προβληματισμούς και καταστάσεις θα ωριμάσουν πριν την ώρα τους.

Γλάρος Ιωνάθαν είναι ένα πουλί διαφορετικό από τους υπόλοιπους γλάρους που δεν είναι ικανοποιημένο να πετάει μόνο για να βρει την τροφή του. Έτσι αρχίζει να κυνηγάει το όνειρό του. Θεωρεί ότι η μαγεία βρίσκεται στο πέταγμα , επειδή μέσα από αυτό αποκτούσε καινούργιες εμπειρίες, ένιωθε πιο ελεύθερος και ζωντανός. Δεν ακολουθεί την μάζα αλλά αρχίζει να κάνει πολλά ταξίδια .

Για την διαφορετικότητα του οι υπόλοιποι γλάροι τον θεωρούν απόβλητο, ακόμα και οι γονείς του νιώθουν απογοητευμένοι. Μολονότι αυτό τον πικραίνει δεν απελπίζεται, ούτε σταματάει να κυνηγάει το όνειρό του. Ακόμα και τα λάθη και τις αποτυχίες του τα βλέπει ως πρόκληση για μάθηση και πρόοδο.

Ο Γλάρος Ιωνάθαν μας μαθαίνει να μην τα παρατάμε και να μην αφήνουμε το φόβο και την ανασφάλεια να μας κυριεύσουν. Να προσπαθούμε να βρούμε νόημα στη ζωή μας και να βοηθάμε και άλλους να το κάνουν αυτό και να μην αρκούμαστε σε αυτό που έχουμε ήδη κατακτήσει αλλά να αγωνιζόμαστε για να πετύχουμε τους στόχους μας.

Αλλωστε « βλέπει μακρύτερα εκείνος ο γλάρος που πετάει ψηλότερα».

Επιμέλεια Βιβλίου - Κείμενα:

Ειρήνη Σταμάτη

Νάντια Φιλίππου

Νάσια Τσικριπή

Λυδία Τσιμπουκλή

2^ο Γυμνάσιο Νέας Φιλαδέλφειας